

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 229/2022-253

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Henrietou Danišovou, Janka Alexyho 7, Bratislava, proti uzneseniu Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru inšpekčnej služby Západ, Bratislava, ČVS: UIS-585/OISZ-2019 z 2. decembra 2019 a proti uzneseniu Krajskej prokuratúry Bratislava č. k. 4 Kn 325/19/1100-4 z 20. decembra 2019 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkové okolnosti veci

1. Ústavnému súdu bola 21. februára 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky podľa čl. 127 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) proti porušovaniu základných ľudských práv podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 4 ústavy, upravených v čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2, čl. 7 ods. 2 a 5, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 1 písm. a) a b), 2, 3 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj porušeniu práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 9 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov (ďalej len „nariadenie“) uznesením vyšetrovateľky a uznesením prokurátora označenými v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje obe napadnuté rozhodnutia zrušiť a žiada, aby ústavný súd orgánom činným v trestnom konaní prikázal v jej právnej veci konať, priznal jej finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, ale najmä z jej príloh vyplýva, že 10. októbra 2019 a 14. októbra 2019 boli Úradu inšpekčnej služby, úradu inšpekcie, odboru inšpekčnej služby Západ (ďalej len „Úrad inšpekčnej služby“) doručené spisové materiály z odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV (ČVS: ORP-525/1-VYS-B4-2019, ČVS: ORP-1233/4-

VYS-B1-2019), ktoré obsahovali podania sťažovateľky v pozícií oznamovateľky z 2. októbra 2019 a 5. októbra 2019, ktoré v časti smerujú proti príslušníkom Policajného zboru zaradeným na Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Národnú agentúru Prezídia Policajného zboru, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava II a Obvodné oddelenie Policajného zboru Bratislava IV Dúbravka pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

3. O trestnom oznámení sťažovateľky rozhodla vyšetrovateľka Úradu inšpekčnej služby napadnutým uznesením z 2. decembra 2019 tak, že ho odmietla, pretože nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

4. Proti tomuto uzneseniu podala sťažovateľka sťažnosť 12. decembra 2019, o ktorej rozhodol prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) napadnutým uznesením tak, že zamietol sťažovateľkou podanú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Prokurátor konštatoval, že vyšetrovateľka sa dostatočným spôsobom vysporiadala s jednotlivými skutočnosťami potrebnými pre objektívne rozhodnutie o danom trestnom oznámení.

5. Sťažovateľka podaním doručeným 21. februára 2020 vzniesla námietku zaujatosti proti sudkyňi ústavného súdu Jane Baricovej a ďalším podaním doručeným ústavnému súdu 21. februára 2020 vzniesla námietku zaujatosti proti sudcovi Mojmirovi Mamojkovi. Opätovne podaním doručeným ústavnému súdu 24. marca 2020 bola vznesená námietka zaujatosti proti sudkyňi ústavného súdu Jane Baricovej. Ústavný súd o námietke zaujatosti rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 220/2020 z 12. mája 2020 tak, že sudkyňa ústavného súdu Jana Baricová nie je vylúčená z konania a rozhodovania vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 379/2020.

6. Sťažovateľka podaním doručeným ústavnému súdu 10. novembra 2020 vzniesla námietku zaujatosti proti všetkým členom I. senátu ústavného súdu, a to proti predsedníčke senátu Jane Baricovej, proti sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi a proti sudcovi Rastislavovi Kaššákovi. O predmetných námietkach zaujatosti rozhodol ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 110/2021 zo 17. marca 2021 tak, že sudcovia ústavného súdu Jana Baricová, Rastislav Kaššák a Miloš Maďar nie sú vylúčení z konania a rozhodovania vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 379/2020.

7. Podaniami doručenými ústavnému súdu 12. marca 2021, 9. apríla 2021, 22. apríla 2021 a 27. apríla 2021 sťažovateľka opätovne vzniesla námietku zaujatosti proti sudkyňi Jane Baricovej s totožnou argumentáciou. Podľa § 50 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na opakované námietky zaujatosti podané proti tomu istému sudcovi ústavného súdu z toho istého dôvodu ústavný súd neprihliadne, ak už o predchádzajúcej rovnakej námietke zaujatosti rozhodol. Vzhľadom na to ústavný súd na opakovanú námietku zaujatosti neprihliadol.

II.

Argumentácia sťažovateľky

8. Hoci je sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom zastúpená advokátkou, jej ústavná sťažnosť je nezrozumiteľná, logicky nekonzistentná a z odborného hľadiska nemá žiaden prínosný charakter.

Vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti ako celku, ústavný súd vyabstrahoval tieto sťažnostné námietky:

- a) nezákonnými, nespravodlivými právoplatnými uzneseniami, účelovým konaním a následným zdôvodnením uznesení bolo výrazne a závažným spôsobom zasiahnuté do základných ľudských práv sťažovateľky;
- b) následkom konania orgánov činných v trestnom konaní je neodôvodnené (svojoľné) obmedzenie a popretie základných ľudských práv sťažovateľky;
- c) konanie porušovateľov spôsobuje zásahy do ľudskej dôstojnosti, zdravia, cti, súkromia a rodiny, dobrého mena a povesti sťažovateľky;

9. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka opakovane spochybňuje postupy a rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, ak nepostupovali pri vybavovaní jej trestných oznámení podľa jej predstáv (napr. poukazuje na prejednávajúcu vec vedenú pod ČVS: PPZ-336/NKA-BA3-2019, ktorej predmetom je podozrenie z pokračujúceho zločinu nepriamej korupcie spáchanej na jej osobe v štádiu pokusu rôznymi podozrivými). Bez priamej súvislosti k veci cituje rôznorodé zákonné ustanovenia, články ústavy a dohovoru, ku ktorým pridáva vlastný komentár, ktorý nemá relevantnú súvislosť s predmetným trestným konaním.

10. V súhrne je však možné identifikovať predmet konania pred ústavným súdom, ktorým je nesúhlas sťažovateľky s postupom orgánov činných v trestnom konaní pri vybavovaní ňou podaných trestných oznámení o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchaniu trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, pričom sťažovateľka považuje rozhodnutie prokurátora v spojení s rozhodnutím vyšetrovateľa za nezákonné, nespravodlivé a účelové.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základných ľudských práv napadnutým uznesením krajskej prokuratúry, ktorým bola sťažnosť sťažovateľky proti uzneseniu vyšetrovateľky Úradu inšpekčnej služby zamietnutá ako nedôvodná.

12. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým uznesením Úradu inšpekčnej služby:

13. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o ústavných sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, je založená na princípe subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy). Zo subsidiarity právomoci ústavného súdu vyplýva, že ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa môže domôcť ochrany svojho základného práva alebo slobody využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov pred iným orgánom verejnej moci, odmietne ústavnú sťažnosť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie. Z uvedeného vyplýva, že v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu právomoc zaoberať sa namietaným

porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu. Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta, a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidí porušenie svojho základného práva alebo slobody.

14. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti namieta aj uznesenie vyšetrovateľky Úradu inšpekčnej služby, ktorá postupom podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietla ňou podané trestné oznámenie, ktoré napadla sťažnosťou podľa § 185 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku. O sťažnosti sťažovateľky proti tomuto uzneseniu vyšetrovateľky rozhodol prokurátor krajskej prokuratúry napadnutým uznesením tak, že ju zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú.

15. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľka mala k dispozícii právny prostriedok na ochranu svojich základných práv (ktorý aj využila), o ktorých krajská prokuratúra aj rozhodla, čo vylučuje právomoc ústavného súdu preskúmať napadnuté uznesenie Úradu inšpekčnej služby. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým uznesením prokurátora:

16. Ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorá je v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpená, pôsobí vo vzťahu k jej predmetu nedostatočne, pretože jej chýba relevantné ústavnoprávne odôvodnenie [§ 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu, a to tak, aby konkrétnym vecným okolnostiam bolo adresne priraditeľné porušenie niektorého zo sťažovateľom označených práv. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej absencia zmysluplného, ústavnoprávne relevantného odôvodnenia ako východiskového rámca ústavnej sťažnosti spôsobuje nedostatok zákonom ustanovenej náležitosti podľa § 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde a je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom (IV. ÚS 124/08, III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 225/2016, III. ÚS 313/2016, I. ÚS 291/2017, III. ÚS 570/2017, IV. ÚS 91/2018, IV. ÚS 343/2020, IV. ÚS 572/2020).

17. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je v tomto konkrétnom prípade východiskové ustanovenie § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Subjektívny názor sťažovateľky o porušení jej práv nie je dostatočným dôvodom na záver, že mohlo dôjsť k ich namietanému porušeniu, ak chýbajú objektívne okolnosti, ktoré by dovolili takýto záver aspoň na účely prijatia sťažnosti na ďalšie konanie. Nedostatok podanej ústavnej sťažnosti vyplýva predovšetkým z toho, že nie je spojený s adresnou ústavnoprávnou argumentáciou podporenou vecnými dôkazmi a systematickým popisom skutkového stavu.

Teda návrh sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom (právne zastúpenej) trpí absenciou zákonných náležitostí, medzi ktoré je právne aj vecne nevyhnutné zaradiť predovšetkým ústavnoprávne relevantné odôvodnenie. Ústavný súd nemá v zmysle svojich právomocí a postupu podľa ústavy a zákona o ústavnom súde postavenie vyšetrovacieho orgánu, ktorý si sám vyabstrahuje obsah podania sťažovateľky tak, aby o ňom mohol rozhodnúť, za predpokladu, že tak neurobila sama sťažovateľka.

18. Tento záver ústavného súdu je podporený aj zistením, že sťažovateľka bez akejkoľvek relevantnej súvislosti namieta porušenie čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy, resp. čl. 8 ods. 1 dohovoru. V konkrétnej argumentácii v rámci svojej ústavnej sťažnosti žiadny z týchto článkov nepriradila k relevantným námietkam, ktoré by mali vzťah k napadnutému rozhodnutiu prokurátora. Rovnaký nedostatok sa týka aj namietaného porušenia čl. 9 ods. 1 nariadenia. Ústavný súd navyše nie je typom dozorného orgánu podľa čl. 51 nariadenia, ktorý by mal právomoc chrániť práva a slobody fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov podľa tohto nariadenia. Taktiež samotné nariadenie nepatrí medzi medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré obsahujú katalóg práv, ktorých porušenie by mohol posúdiť ústavný súd.

19. Ústavnému prieskumu sťažovateľkou napadnutého uznesenia prokurátora tak bráni argumentačná nedostatočnosť ústavnej sťažnosti, v ktorej absentujú elementárne indície svedčiacie o opodstatnenosti ústavnej sťažnosti. Ústavná sťažnosť sťažovateľky teda nespĺňa požiadavky kvalifikovanej ústavnej sťažnosti, ktorá by zodpovedala zákonným požiadavkám, keďže neobsahuje relevantnú *ústavnoprávnu argumentáciu* (konkrétne skutkové a právne dôvody) namietaného porušenia práv [požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom stanovených náležitostí sa týka esenciálnej obsahovej náležitosti ústavnej sťažnosti (úplná absencia, resp. ústavnoprávna nedostatočnosť odôvodnenia tejto časti ústavnej sťažnosti), ústavný súd sťažovateľku nevyzýval na odstránenie tohto nedostatku ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 102/2019).

20. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti rozhodnutiu prokurátora vo vzťahu k ostatným označeným právam okrem práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom.

III.3. K namietanému porušeniu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením prokurátora:

21. Jediné porušenie práva, ktoré sťažovateľka podoprela ústavne relevantnou argumentáciou, je tvrdené porušenie práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktoré vzhľadom na arbitrárnosť a nedostatok dôvodov napadnutého uznesenia prokurátora. Za takejto situácie ústavný súd zvolil ústretovejší materiálny prístup, oboznámil sa s napadnutým uznesením krajskej prokuratúry a v kontexte jeho obsahu vyhodnotil zlučiteľnosť jeho obsahu s limitmi čl. 46 ods. 1 ústavy.

22. Z obsahu napadnutého uznesenia krajskej prokuratúry vyplýva, že prokurátor považuje postup vyšetrovateľky Úradu inšpekčnej služby za zákonný a opodstatnený a v plnej miere sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, na ktorý v celom rozsahu poukazuje. Ako aj z obsahu napadnutého uznesenia vyšetrovateľky Úradu inšpekčnej služby vyplýva, namietané konanie

príslušníkov Policajného zboru, ktorým nepotvrdili prevzatie doručených písomností sťažovateľky okrúhrou alebo záhlavnou pečiatkou útvaru, prípadne neuviedli čas prevzatia písomností, nevykazuje znaky prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa ani znaky žiadneho iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

23. Po preskúmaní napadnutého uznesenia krajskej prokuratúry ústavný súd dospel k záveru, že je ústavne udržateľné. Podľa názoru ústavného súdu právny záver krajskej prokuratúry nevykazuje znaky arbitrárnosti, zjavnej neodôvodnenosti či svojvôle, čo by bolo možné konštatovať len v prípade, ak by došlo k takému odchyleniu od znenia príslušných ustanovení zákona, že by sa tým poprel jeho účel a význam (m. m. III. ÚS 264/05, I. ÚS 23/2010).

24. V súvislosti s prejavom nespokojnosti sťažovateľky ústavný súd poznamenáva, že nie je možné základné právo na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že orgán verejnej moci nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a s právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 114/09). Podstatou je, aby postup orgánu verejnej moci bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a nearbitrárne. V opačnom prípade nemá ústavný súd dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (obdobne napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

25. V nadväznosti na podstatu návrhu sťažovateľky, ktorá v konečnom dôsledku súvisí s jej nespokojnosťou s výsledkom vybavenia trestného oznámenia, ktoré podala, ústavný súd považuje za potrebné poukázať na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby na základe podaného trestného oznámenia alebo na podanie obžaloby na súde prokurátorom nie je súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03, II. ÚS 28/06, IV. ÚS 463/2020). Ani z čl. 6 dohovoru (pokiaľ je jeho aplikovateľnosť založená na „trestnom obvinení“ inej osoby) poškodenému nevyplýva v trestnom konaní právo na začatie a vedenie trestného stíhania proti niekomu (pozri rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach *Helmerts v. Švédsko* z 29. 10. 1991, § 29; *Perez v. France* z 12. 2. 2004, bod 70).

26. Ústavný súd tak zotrúva na doktríne, podľa ktorej trestné konanie predstavuje vzťah medzi páchatelom a štátom, a teda nie je ústavne zaručené právo tretej osoby (oznamovateľa, poškodeného), aby iná osoba bola stíhaná a odsúdená. Ústavný súd zachováva zásadu zdržanlivosti, pokiaľ ide o preskúmavanie rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní prijatých v ranných fázach trestného konania (II. ÚS 61/2022).

27. V korelujúcom vzťahu k oprávneniam oznamovateľa trestného činu je povinnosť príslušného orgánu činného v trestnom konaní sa v primeranej lehote podaným oznámením zaoberať a v rámci svojich právomocí vyhodnotiť, či odôvodňuje začatie trestného stíhania alebo nie, a o tomto hodnotení vydať rozhodnutie. V prejednávanej veci postup orgánov činných v trestnom konaní naplnil obsah základného práva na inú právnu ochranu sťažovateľky ako oznamovateľky trestného činu. Odôvodnenie napadnutého uznesenia prokurátora je zrozumiteľné a zaoberá sa kľúčovými aspektmi posúdenia, že popísané konanie nie je možné kvalifikovať ako trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa. Ústavný súd ho preto považuje za ústavne akceptovateľné.

28. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť v časti namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením prokurátora je zjavne neopodstatnená, a preto ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol.

29. V súvislosti so žiadosťou sťažovateľky o doručenie jej „*Návrhu Budúcemu Európskemu prokurátorovi, Úradu Európskeho prokurátora v Luxemburgu*“ spolu s prílohami ústavný súd poukazuje na čl. 124 ústavy, podľa ktorého je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Právomoci ústavného súdu sú taxatívnym spôsobom určené v čl. 125 až 129a a v čl. 136 ústavy. Ústavný súd konštatuje, že z právneho poriadku Slovenskej republiky mu ako štátnemu orgánu, ktorý podľa čl. 2 ods. 2 ústavy môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, nevyplýva právomoc doručovať podania (návrhy) adresované iným subjektom tak, ako sa mylne domnieva sťažovateľka, preto jej tento návrh spolu s prílohami vracia.

30. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v petite ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 28. apríla 2022

Miloš Maďar
predseda senátu